

anlæg, som Tinget har vedtaget, og som er under Opførelse, og under alle Omstændigheder var den Bemærkning, som den ærede Ordfører knyttede dertil, i Virkeligheden tilstræffelig til at advare mod en saadan Fremgangsmaade. Den ærede Ordfører udtalte, at Udvidelsen af Københavns Banegaard næppe kunde foretages paa anden Maade end gennem Optagelsen af et Statslaan, og han tilføiede, at den politiske Situation var en saadan, at der foreløbig ikke kunde være Tale om Optagelsen af et saadant Statslaan. (Ordføreren [Neergaard]: Det sagde jeg egentlig ikke.) Det var dog om trent Meningen af det, og det forekommer mig da, at det vil sige, at dette Spørgsmaal skal udflydes ad calendae graecas, som man siger, til en meget uvis Fremtid. Men Hovedsagen er netop for denne Del af Havnen, at den bliver bragt i Jærnbane-forbindelse, samtidig med at den ny Frihavn aabnes, som kommer i direkte Forbindelse med Jærnbanen, og jeg maa derfor meget beklage, at Flertallet paa dette Punkt har taget saa afgjort Afstand fra det, som ganske sikkert var Frihavsudvalgets og Folketingets Mening, i sin Tid ved Frihavslovens Vedtagelse.

J. C. Christensen: Paa det foreliggende Afsnit er der et Endringsforslag, som jeg tilligemed to andre ærede Medlemmer ikke har kunnet tiltræde. Jeg skal kortelig begrunde, hvorfor jeg ikke har kunnet det. Det er Endringsforslaget Nr. 318 til § 26, I, som omhandler Tilskud til Afholdelsen af en Udstilling af Kvindearbejder i København, 20,000 Kr. Denne Bevilling har jeg ikke kunnet gaa ind paa, og jeg skal kortelig nævne hvorfor. For det første foreligger der saa godt som ikke nogen Oplysning om, hvilken Kreds af Kvinder det er, som vil have disse 20,000 Kr. til denne Udstilling. Jeg staar her med en Afskrift af denne Ansøgning, som Kvinderne have indgivet til det høje Ministerium, og i denne Ansøgning hedder det: „Undertegnede tillade sig som Repræsentanter for en Kreds af Kvinder . . .“, men hvilken Kreds staar der ikke noget om; der staar blot om dem, at de dels nære uinteresserede Sympati for Sagen og dels selv høre til de arbejdende Kvinder. De ansøge Regeringen om en Bevilling til en Udstilling af Kvindearbejder i Kunstindustrimuseet i København; de ansøge om Halvdelen af Udgifterne ved denne Udstilling, og de ansaa Udgifterne til 50,000 Kr. Ministeriet har valgt en anden Form, nemlig den, at ville bevilge 20,000 Kr.

Naar vi ellers have givet Bevillinger til Udstillinger, have vi gjort det saaledes, at det gerne er en Landbosforening eller anden Forening, som er kommen og har meldt sig at ville afholde Udstillingen. Men her er det som sagt noget paa det uvisse, hvem det er, som vil afholde den. Det er en Kreds af Kvinder, men hvilken Kreds af Kvinder ved man ikke, og hvor stor denne Kreds af Kvinder er, ved man heller ikke; om det er 10 eller 100 eller 1000 eller 50,000 Kvinder, har jeg for mit Bedkommende intet Begreb om, og jeg ved ikke, om det ærede Finansudvalg har det. For det andet skal denne Udstilling holdes ude i Kunstindustrimuseumsbygningen. Denne Bygning er jo alle de ærede Medlemmer her i Tinget bekendt, i alt Fald af Navn; vi have jo i de senere Aar bestaetigt os nogle Gange med dette Museum. Først maatte vi her i Tinget bevilge 100,000 Kr. til Bygning af Museet, og i Fjor maatte vi bevilge andre 100,000 Kr., det vil sige et 10aarigt Tilskud paa 10,000 Kr. om Aaret til at købe Sager for, som man kunde sætte ind i dette Museum; thi der er jo det mærkelige ved dette, at man byggede det først, inden der var noget at sætte ind i det. Ærede Medlemmer have set et Forslag, som var stillet af den højtærede Indenrigsminister, men som blev taget tilbage inden Afstemningen i Gaar. Det gik ud paa, at vi i Aar atter skulde til at bevilge Penge til dette Museum, nemlig til Installationsudgifter. De have ingen Penge til at installere for, naar de ere færdige, og ønske derfor en Sum af 25,000 Kr. Endringsforslaget er taget tilbage, men det dukker nok op til 3dje Behandling, og saa kunne vi jo tale om det til den Tid. Denne Udstilling, som Kvinderne ville afholde af Kvindearbejder, skal altsaa afholdes ude i Kunstindustrimuseumsbygningen. Det kan jo være meget praktisk for Museet at faa en saadan Udstilling; thi naar de faa den, idet de skulle til at aabne deres Museum, slippe de for at fremvise de tomme Vægge, saa have de noget at vise frem derude. I den Ansøgning, som er kommen til Regeringen fra Kvinderne, hedder det meget smukt om Kunstindustrimuseet: „Kunstindustrimuseets Bestyrelse har beviist Kvinderne den Ære at overdrage dem Indvielsen af Museet“, og saa hedder det om Museet: „Dettes stilfulde Ydre er et Vidnesbyrd om Mandens Smag og Digtighed, og vi Kvinder ønske da ogsaa at fremstille et Interieur, værdigt Museets smukke Ydre“. Men netop denne Forbindelse mellem Kunstindustrimuseet og den paa-tænkte Udstilling er noget, som paa ingen Maade stemmer mig for mit Bedkommende